

Sygn. akt VII U 166/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zabrocka

Protokolant: st.sekr. sąd. Alina Bastuba

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 r. w Gdańsku

sprawy E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 października 2012 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. i przyznaje ubezpieczonej E. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 listopada 2012r do dnia 31 października 2014r.

/ na oryginale właściwy podpis/

Sygn. akt VII U 166/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił E. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, z powodu niespełnienia niezbędnych przesłanek wynikających z treści art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwagi na fakt, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z 22 października 2012 r. stwierdziła, iż wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

E. P. wywiodła odwołanie od powyższej decyzji, zarzucając jej błędne ustalenie stanu faktycznego poprzez nieprzeprowadzenie szczegółowego postępowania dowodowego, a przez to ustalenie błędnej prawdy materialnej. Na tej podstawie wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji i rozstrzygnięcie, co do istoty sprawy oraz o powołanie biegłego z zakresu ortopedii.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że spełnia wszystkie przesłanki do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Podała, że cierpi z powodu choroby bioder oraz kręgosłupa. W 2002 r. przeszła skomplikowaną operację wszczepienia sztucznego biodra. Silne bóle kręgosłupa czyniła niemożliwym normalne funkcjonowanie toteż skarżąca musi codziennie stosować leki przeciwbólowe.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację prezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

E. P. urodzona (...), z zawodu jest piekarzem, a wykonywała pracę piekarza i sprzątaczkę.

W okresie od dnia 1 sierpnia 1996 r. do 31 października 2012 r. ubezpieczona posiadała a prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (do dnia 31 lipca 1999 r. renta III grupy inwalidzkiej).

W związku ze złożeniem w dniu 18 września 2012 r. wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres została skierowana na badanie przez lekarza orzecznika, który rozpoznał u niej zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych, stan po alloplastyce stawu biodrowego prawego w 2002 r., okresowe bóle kręgosłupa lędźwiowego i szyjnego bez istotnego ograniczenia sprawności ruchowej, nadciśnienie tętnicze – uregulowane oraz nadwagę.

Orzeczeniem z dnia 10 października 2012 r. lekarz orzecznik stwierdził, iż nie jest ona niezdolna do pracy.

Na skutek złożonego sprzeciwu ubezpieczona została skierowana na badanie przez komisję lekarską ZUS, która orzeczeniem z dnia 22 października 2012 r., podzieliła rozpoznanie lekarza orzecznika ZUS odnośnie występujących u niej schorzeń, dodatkowo rozpoznając u niej zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów obwodowych z okresowym zespołem bólowym nieupośledzające oraz podając, że nadciśnienie tętnicze nie powoduje niewydolności krążenia. W orzeczeniu z dnia 22 października 2012 r. uznała jednak również, że ubezpieczona nie jest ona niezdolna do pracy.

Niesporne, a nadto dowód: decyzje o przyznaniu prawa do renty – k. 17, 28, 31, 50, 69, 72, 83, 99, 112, wniosek k. 125 akt rentowych; opinia lekarska z 10.10.2012 r. k. 177 dokumentacji lekarskiej, orzeczenie lekarza orzecznika z dnia 10.10.2012 r. k. 129 akt rentowych, sprzeciw - k. 178 dokumentacji lekarskiej, opinia lekarska z 22.10. 2012 r. k. 184-185 dokumentacji lekarskiej, orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 22.10.2012 r. k. 133 akt rentowych.

Decyzją z dnia 25 października 2012 r., zaskarżoną w niniejszym postępowaniu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił wnioskodawczyni prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS.

Dowód: decyzja z 25.10.2012 r. - k. 135 akt rentowych,

W celu ustalenia, czy stan zdrowia strony wskazuje, że jest ona nadal po dniu 31 października 2012 r. całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy zarobkowej z powodu istotnego naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego ortopedy (k. 10 akt sprawy).

Powołany w sprawie biegły rozpoznał u E. P. zwyrodnienie kręgosłupa, zwyrodnienie barku prawego, zwyrodnienie biodra prawego podysplastycznego po endoprotezoplastyce oraz zwyrodnienie biodra lewego.

W swojej opinii biegły podkreślił, że skarżąca przez 17 lat była uznawana za częściowo niezdolną do pracy w tym przez 10 lat po założeniu endoprotezy. Uznał, że w tym czasie nie nastąpiła poprawa stanu zdrowia ubezpieczonej. Stan układu ruchu uległ pogorszeniu a nie poprawie, doszły zmiany zwyrodnieniowe barku, kręgosłupa i nastąpiło pogorszenie sprawności lewego stawu biodrowego, który w najbliższym czasie będzie wymagał wymiany też na staw sztuczny.

W związku z powyższym, w opinii biegłego, dalsza częściowa niezdolność do pracy przypadać będzie u ubezpieczonej na okres od 1 listopada 2012 r. do 31 października 2014 r.

Dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy k. 17-18 akt sprawy.

Pozwany organ rentowy nie zgodził się z powyższą opinią powołując się na stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich, który stwierdził, iż w ostatnim postępowaniu orzecznictwem w ZUS komisja lekarska stwierdziła u ubezpieczonej chód wydolny, również na palcach i piętach. Podał, że stwierdzony stopień ograniczenia zakresu ruchów w stawach biodrowych jak i kręgosłupa nie obniża sprawności istotnie i nie powoduje niezdolności do pracy w zawodzie sprzątaczk. Nie stwierdzono objawów uszkodzenia korzeni w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym. Wynik badania przedmiotowego dokonane przez biegłego jest porównywalny (k. 30-31 akt sprawy).

Ustosunkowując się do zarzutów pozwanego, w opinii uzupełniającej z dnia 15 maja 2013 r. biegły podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, podając ponownie, że występujące u ubezpieczonej schorzenia i brak poprawy w stanie zdrowia powodują częściową niezdolność do pracy fizycznej na okres od 1 listopada 2012 r. do 31 października 2014 r.

Dowód: opinia uzupełniająca – k. 35 akt sprawy.

Sąd zważył, iż zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy w pełni zasługuje na wiarę, dokumenty zawarte w aktach rentowych ubezpieczonej oraz dokumentacji lekarskiej nie były kwestionowane przez żadną ze stron, co do ich prawdziwości, rzetelności. Także i Sąd nie znalazł podstaw by nie dać im wiary.

Opinia sporządzona przez biegłego ortopeda jest rzeczowa i konkretna, zawiera jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Została uzasadniona w sposób jasny i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłego. Sąd w pełni ją podzielił. Zważyć należy, że została wydana po dokonaniu oględzin i badaniu wnioskodawczyni, analizie przedłożonej przez nią dokumentacji i w oparciu o wyniki badań znajdujące się w aktach ZUS. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u niej schorzenia i ich wpływ na zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłego. Stanowi ona wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Jak wskazano wyżej, biegły ortopeda stwierdził, że E. P. jest osobą częściowo niezdolną do pracy od 1 listopada 2012 r. do 31 października 2014 r. ze względu na występujące u niej schorzenia natury ortopedycznej. Opinia tego biegłego co do zasady stanowi podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – dalej: ustawa (Dz. U. z 2009 r. Nr 535, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W myśl art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

- 1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;
- 2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, z zastrzeżeniem ust. 3, który przewiduje, iż niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy przyjął przedstawioną opinię biegłego ortopedy za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, ponieważ w jego ocenie wnioski w niej wysnute są logiczne i właściwe, a ich uzasadnienie przekonujące. Opinia została wydana po uprzednio przeprowadzonym badaniu wnioskodawczyni oraz po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach dokumentacją medyczną.

W ocenie Sądu biegły w sposób jasny i przekonujący wskazał, dlaczego uznaje skarżącą za osobę częściowo niezdolną do pracy, należycie uzasadnił także okres orzeczonej niezdolności do pracy.

Podkreślenia także wymaga, iż pozwany kwestionował stanowisko biegłego w kwestii uznania ubezpieczonej za osobę częściowo niezdolną do pracy.

W tym względzie Sąd orzekł jednak zgodnie z opinią biegłego, ponieważ argumentacja organu rentowego - w jego ocenie - nie zdołała podważyć wniosków opinii. Pozwany wskazywał bowiem przede wszystkim na wydolność ruchową ubezpieczonej, podczas gdy biegły podkreślił, że nie nastąpiła żadna poprawa w stanie zdrowia ubezpieczonej. Przeciwnie, stan narządu ruchu uległ pogorszeniu. Wynika to z tego, że doszły zmiany zwyrodnieniowe barku i kręgosłupa, a nadto nastąpiło pogorszenie sprawności lewego stawu biodrowego, który w najbliższym czasie będzie wymagał wymiany też na staw sztuczny.

Tym samym, trudno uznać, aby pozwany w sposób skuteczny zakwestionował opinię biegłego sądowego.

Z całokształtu postępowania dowodowego wynika natomiast, że stan zdrowia ubezpieczonej, ze względu na stwierdzone u niej schorzenia ortopedyczne, powoduje częściową niezdolność do pracy na okres od 1 listopada 2012 r. do 31 października 2014 r.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. i cytowanych wyżej przepisów zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 listopada 2012 r. do 31 października 2014 r.

SSO Elżbieta Zabrocka